

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 271/2021

16.03.2021. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. и члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Небојше Милосављевића и окривљеног ББ, адвоката Владимира Младеновића, поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Куршумлији К 60/2020 од 30.09.2020. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 898/20 од 11.01.2021. године, у седници већа одржаној 16.03.2021. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

I ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Куршумлији К 60/2020 од 30.09.2020. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 898/20 од 11.01.2021. године, у односу на повреде закона из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку и члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у односу на преостале повреде закона **ОДБАЦУЈЕ**.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Куршумлији К 60/2020 од 30.09.2020. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 898/20 од 11.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији К 60/2020 од 30.09.2020. године, окривљени АА и окривљени ББ оглашени су кривим због извршеног продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. и члана 61. КЗ па је суд окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од једне године у коју му је урачунато време проведено у притвору од 05.11.2019. до 25.11.2019. године, а окривљеном ББ је изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од једне године која се неће извршити уколико окривљени у року провере од две године, по правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело. Оштећеној ВВ су на име имовинскоправног захтева враћене ствари у вредности од 15.177,00 динара, док је иста за преостали део упућена на парнични поступак. Окривљени су обавезани да суду плате паушал и трошкове кривичног поступка а

Основном јавном тужиоцу у Куршумлији трошкове кривичног поступка као и оштећеној ВВ, на име заступања од стране пуномоћника - адвоката.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 898/20 од 11.01.2021. године, усвојена је жалба Основног јавног тужиоца у Куршумлији и преиначена првостепена пресуда у делу одлуке о кривичној санкцији тако што је тај суд окривљене АА и ББ због продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. и члана 61. Кривичног законика за које су првостепеном пресудом оглашени кривима осудио и то окривљеног АА на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци у коју казну му је урачунато време проведено у притвору у трајању од 05.11.2019. до 25.11.2019. године, а окривљеног ББ на казну затвора у трајању од једне године, док су жалбе окривљеног ББ, жалба његовог браниоца и заједничка жалба окривљених АА и ББ и њиховог браниоца одбијене као неосноване и првостепена пресуда, у непреиначеном делу, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтеве за заштиту законитости су поднели:

- бранилац окривљеног АА, адвокат Небојша Милосављевић, на основу члана 482. став 1. и члана 483. став 1. и 3. ЗКП „због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и члана 439. тачка 1) ЗКП у вези са одредбом члана 485. став 4. ЗКП уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев и укине другостепену пресуду те предмет врати на поновно одлучивање пред измењеним већем“;

- бранилац окривљеног ББ, адвокат Владимир Младеновић, на основу члана 482. и члана 483. став 1. ЗКП, „због повреде закона - свих предвиђених чланова ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да утврди да је поднети захтев основан те да преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ББ ослободити или да исте укине и предмет врати првостепеном или апелационом суду на поновно одлучивање“.

Врховни касациони суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета са одлукама против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Небојше Милосављевића је неоснован.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног АА, адвоката Небојше Милосављевића се указује да је првостепени суд изменио објективни идентитет оптужбе описавши у изреци пресуде „...да су окривљени у два наврата „дошли до приземног дела породичне куће“ и „у помоћне просторије и гаражу“, који делови зграде се уопште не помињу у оптужном акту (за радње из 2018. године), односно помоћне просторије (за 2017. годину) иако се исти такође не помињу у оптужном акту“.

Врховни касациони суд налази да се изнетим наводима неосновано указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, односно да је пресудом прекорачена оптужба. Прекорачење оптужбе на штету окривљеног подразумева измену чињеничног описа радње извршења кривичног дела окривљеног, које су описане у оптужном акту, додавањем више криминалних активности, односно веће криминалне воље окривљеног, којима се отежава положај окривљеног у погледу правне оцене дела или санкције, што овде није случај. Првостепени суд је, у складу са чињеничним стањем утврђеним у законито спроведеном поступку на главном претресу навођењем речи „... дошли до приземног дела њене породичне куће ...“ везано за догађај из 2018. године, и навођењем речи „... дошли до помоћне просторије ...“ везано за догађај из 2017. године, само прецизирао изреку првостепене пресуде, под тачком 1 и под тачком 2, у погледу места извршења кривичног дела за шта има законска овлашћења, тако да оваквим прецизирањем није на било који начин отежан положај окривљеног.

Дакле, побијане правноснажне пресуде нису донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, како се то неосновано указује у захтеву браниоца окривљеног АА, адвоката Небојше Милосављевића.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног АА, адвоката Небојше Милосављевића се указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП наводима „...да се првостепена пресуда заснива на доказу на коме се по ЗКП-у не може заснивати, јер првостепени суд, а посебно апелациони помиње флашу ракије с`натписом „Мика 2003“ која је одузета од сведока ГГ, супротно члану 16. став 1. у вези члана 152. став 1. и 2. ЗКП, јер није прибављена после наредбе о претресању, већ су исти наводно полицијски службеници испословали“.

Из списка предмета произлази да је доказ на који одбрана указује као „недозвољени доказ“ - стаклена флаша, запремине 0,7л, са фабричком етикетом „Вотка 0,5“ и пластичним затварачем са руком писаном ознаком „2003/Мика“ (као на фотографијама број 12 и 13 у криминалистичко-техничкој документацији МУП-а РС ПУ Прокупље ПС Блаце) пронађена приликом прегледа просторија лица ГГ у месту пребивалишта ..., који преглед су предузела овлашћена службена лица МУП-а РС ПУ Прокупље ПС Блаце у смислу члана 286. став 1. и 2. ЗКП, која флаша је, као доказ потом, у смислу члана 147. ЗКП одузета од истог лица - ГГ, уз сачињавање потврде о привремено одузетим предметима Ку ЕДД 171729/18 од 08.04.2018. године.

Дакле, предметни доказ, на који указује одбрана окривљеног АА је, супротно наводима у поднетом захтеву, прибављен у законито спроведеном поступку у смислу Законика о кривичном поступку, од овлашћеног државног органа МУП-а Републике Србије, на ком доказу се могу заснивати судске одлуке.

Самим тим, неосновано је указивање браниоца окривљеног АА, адвоката Небојше Милосављевића да су предметни докази „незаконити докази“ те да су побијане правноснажне пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Небојше Милосављевића поднет је и због повреде закона 439. тачка 1) ЗКП, при чему у

образложењу није наведено због чега одбрана налази да је побијаним одлукама учињена наведена повреда закона.

Како Врховни касациони суд приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога (члан 485. став 1. тачка 1) у вези става 4. ЗКП), дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости у смислу члана 489. став 1. ЗКП, те како је бранилац окривљеног у захтеву само истакао повреду из члана 439. тачка 1) ЗКП, не дајући разлоге због којих сматра да је побијаним одлукама учињена наведена повреда, Врховни касациони суд је оценио да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, у овом делу, нема законом прописани садржај (члан 484. ЗКП).

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, адвоката Владимира Младеновића, такође нема прописан садржај.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног ББ, адвоката Владимира Младеновића се указује да се захтев подноси „због повреда закона - свих предвиђених чланова ЗКП-а“ без даљег нумеричког конкретизовања о којим повредама закона се ради као и без конкретизовања у чему се састоје учињене повреде закона.

Како Врховни касациони суд приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога (члан 485. став 1. тачка 1) у вези става 4. ЗКП), дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости у смислу члана 489. став 1. ЗКП, те како је бранилац окривљеног у захтеву није истакао ни једну повреду из члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, не дајући разлоге због којих сматра да је побијаним одлукама учињена повреда закона, Врховни касациони суд је оценио да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, нема законом прописани садржај (члан 484. ЗКП).

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р,

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић